

fig til, hvad Landstingsudvalgets Mindretal (Ternanfen) udtaler i Erklæringen af 15de ds.: „Seg ser nemlig ikke rettere, end at den Maade, hvorpaa Ansøgerens personlige og borgerlige Egenstaber ere blevne dragne ind i den offentlige Forhandling om hans Andragende, gjør, at man ved nu at stemme imod hans Optagelse ikke let undgaar derved at kaste en Skygge paa hans moralske Karakter og borgerlige Wandel, og dertil findes, efter mit Skjøn, heller ingen fyldestgjørende Grund i de Erklæringer, der foreligge“.

5) Endelig har Landstingsudvalgets Flertal ment, at Landstingets Vedtagelse af det i Folkethinget ændrede Lovforslag „kunde have betænkkelige Følger for Fremtiden i lignende Tilfælde“, idet Optagelsen i det ene Thing af „en Ansøger, hvis Afkomst til at faae Indfødsret var tvivlsom og omstridt“, kunde bringe Lovforslaget til at strande paa det andet Things Modstand, hvilket kom til at gaa ud over alle de andre Personer paa Lovforslaget.

Denne Bemærkning er aabenbart sand og træffende i sin Almindelighed, og vilde have megen Vægt i det her foreliggende Tilfælde, dersom den omhandlede Andrageres Afkomst til at faae Indfødsret virkelig var ligesaa „tvivlsom“, som den negtelig har været „omstridt“. Men denne Andrageres Afkomst synes netop at blive mer og mer utvivlsom, jo længer den omstrides, og da Sagen jo, med Henblik paa Grundlovens § 53, endnu ikke har gennemløbet alle mulige Trin, nærer man det Haab, at Afkomsten tilsidst skal forekomme ligesaa utvivlsom for Landstinget som hidtil for Folkethinget. For at medvirke hertil afgives en saa udførlig Erklæring — den eneste Form, under hvilken det er muligt at meddele sig til det andet Thing. I Forbigaaende skal dog bemærkes, at man af let forstaaelige Grunde ikke mener at kunne tilraade Folkethinget at tage Initiativet paa det Trin, da Spørgsmaalet om Fællesudvalgs Med-

sættelse opstaar, men derimod at afvente, om dette fra anden Side maatte tages.

I Anledning af de ovenfor nævnte betænkkelige Følger, som det ene Things uforandrede Vedtagelse af et i det andet Thing ændret Lovforslag unegtelig i visse Tilfælde kunde have, skal man her fremdrage andre Hensyn, som særlig i dette Tilfælde maa gjøre det betænkeligt for Folkethinget at vedtage Lovforslaget i den af Landstinget sidst ændrede Skikkelse, og altsaa forkaste det nedenfor af Udvalget stillede Ændringsforslag. Og hvad der er betænkeligt for Folkethinget idag, kan blive det for Landstinget imorgen.

Det kan ligefrem have betænkkelige Følger med Hensyn til Hævdelsen af hvert af Thingenes konstitutionelle Ret, dersom det ene, som har Ministeren mod sig, i visse Tilfælde giver efter for det andet, som har ham med sig. Om end, som ovenfor indrømmet, intet af Thingene uden Nødvendighed bør stille Ændringsforslag om ny Personers Optagelse paa et Indfødsretslovsforslag, som behandles i Rigsdagen, bør et Thing dog ikke ad Sædvanens Vej eller paa anden Maade lade sig fratage Retten til at gjøre det. Svag Eftergivenesshed, naar vedkommende Ansøgeres Afkomst forekom Thinget utvivlsom, medens den heller ikke i høiere Grad blev betvivlet af det andet Thing, og Ministeren aabenbart tilfattede at skabe Fortilfælde for, at slige Ændringsforslag overhoved ikke Fremtiden kunde tilstedes — en saadan svag Eftergivenesshed kunde det Thing, som viste den, let komme til at fortryde senere. Det vilde vise sig at være magtesløst, naar det undtagelsesvis burde gjøre Brug af den Ret, ethvert af Thingene har til at tage sig af Andragere, som i Virkeligheden maatte være forurettede af en Indenrigsminister ved Udarbejdelsen af Indfødsretslovsforslag. Thinget vilde med Hensyn til dette Slags Lovforslag faktisk have frastrøbet sig den Forslagsret, som ethvert af Thingene har med Hensyn til alle Love.